ANUL III Nr. 2.

3 LEI EXEMPLARUL

FOCŞANI 23 IANUARIE 1927.

SPADA

PRIN ACESTSEMN VOM INVINGE

L A N C

DEVIZA NOASTRĂ HRISTOS REGELE NAŢIUNEA

Organul Ligei Apărărei Naţionale Creştine — Regionala „Unirea"

ABONAMENTE: Pentru orăşeni . . pe an 1.0 lei. Pentru săteni . . pe an 1 0 lei

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BU EV. LASCAR CATARGIU 22.

„Jidovii consideraţi ca naţiune sunt prin excelenţă exploatatorii muncei celorlalţi oameni".

Revoluţionarul BAKUNIN

Pentru Guvernanţii noştri

BUCOVINA DE ERI ŞI DE ASTĂZI

Sunt ani de atunci. Deasupra „veselei grădini" Bucovina, pajura imperiului Austriac. Căldol cu două capete îşi întinsese stăpânirea prin fort, asupra celor mai frumoase povincii româneşti. Fraţii noştri, fraţi în întunerec, loviţi fără milă de-o stăpânire haină ce nu credea în biruinţa odeă ului, luptau în contra vitregiei vremurilor, încrezători că zile mai bune vor veni şi pentru ei. Se cutremurau la gândul că vor fi desnaţionalizaţi.

Şi iată răsfoind colecţia revistei „Viaţa Românească" - pe vremea când dire ţara nu era orbită de umanitarism - găsim „*Scrisori din Bucovina*".

Sunt strigăte de desnădejdie al celor ce vedeau cum zi cu zi se înstrăinează ţara în care s'au născut şi'n care Ştefan Vodă îşi doarme somnul de veci.

Să dăm ascultare glasului ce aducea v ştiri din mândrăţua „p[illegible]":

In timpul, din urmă, raporturile dintre noi şi [illegible] s'au schimbat în detrimentul poporului [illegible]. Evreii s'au înmulţit, în ultimul timp, în mod exorbitant: la o populaţie de 7[illegible] [illegible] în [illegible]00, avem aproape 100.000 [illegible]. Numărul lor în a [illegible] [illegible], în ultimul deceniu, în mod îngrijitor, prin imigraţie din Rusia, aşa [illegible] [illegible] din 1910 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] **sub presiunea necesităţei** [illegible] [illegible] [illegible] Evrei ***o luptă pe viaţă şi pe moarte*** [illegible] [illegible]. ***Jidanii luptă cu toată puterea lor, cu colosala lor influenţă politică, cu banul, cu intriga, cu calomnia şi mai de ales cu corupţia.***

Un sprijin puternic în această luptă îl capătă dela presa lor care [illegible] şi e de cel[illegible] cea mai rea predominând opinia publică nu numai a Bucovinei, ci şi în întreg imperiul. [illegible])

Exact ca şi astăzi. Nici o deosebire „*Intrigă, calomnie şi mai ales corupţii*" vi[illegible] de eri şi de astăzi a celui mai frumos pământ românesc.

Dar să ascultăm:

In moşiile [illegible] [illegible] ***care cuprinde o treime din pământul Bucovinei*** [illegible]

[illegible]

Moşiile fondului cuprind păduri întinse, a căror exploatare exclusivă au avut-o până acuma jidanii, care au ştiut o vreme de mii [illegible], când ne având concurenţă şi păduriile [illegible]-dându-se de mână liberă, ei le luau pe preţuri de nimic.

[illegible] ***iar printre arendaşii celor 25 domenii sunt 19 jidovi 4 Şvabi, un Polon şi un Român desnaţionalizat.***

Şi s'a schimbat ceva din această situaţie nenorocită? Nimic.

Apoi cu amănunte ce-ar ocupa prea mult loc în ziarul nostru, a tot fratele bucovinean, starea mizeră în care se află ţăranul român.

Trecând la proprietatea mare arată completa desnaţionalizare a celor mai întinse domenii. După statistica din 15 Iunie 1790 — „deci câţiva ani după anexare" datorită Căpitanului Hora de Osselavitz se arată numele vechilor proprietari „care au dispărut azi" ca:

Sturza, Ruset, Niculce, Marţun, Murguleţ, Beldiman etc.: Majoritatea covârşitoare a boerilor sunt Români, după ei câţiva Armeni dar **nici un Evreu**. *Şi azi! Azi avem nu mai puţin de 80 şi mai bine de proprietari şi coproprietari Evrei între care străluceşte familia* **Fischer** *cu vre'o 6 moşii. Astăzi mai avem cel mult 15 proprietari mari Români în Bucovina care merită acest nume* [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Şi pericolul acesta nu e imaginar ci existent; nu ca să vie, **ci a sosit.**

Iată o situaţie cu adevărat groaznică. In mai puţin de 150 ani o provincie curat românească cu clasa proprietarilor români [illegible] din *corupţie şi cămătărie* în mâinile jidăneşti.

Şi cu situaţia poate era explicabilă. Desnaţionalizarea poporului românesc.

Dar astăzi când visul lor, visul celor oropsiţi e realitate, schimbatu-s'a ceva din situaţia nenorocită de altă dată? Ce durere e să vezi astăzi în ţara lor formând aceiaş „*Neam al cavcilor*" cum îi numeau veneticii. Şi la porţile mănăstirii lui Ştefan, la mormântul sfânt, străjuesc *Fischerii. Pe pădurile arcaşilor stăpânul de eri Arh[illegible] şi astăzi.*

Eri sub dominaţia Austriacă jidanii stăpâni. Azi în sânul mamei tot jidanii stăpâni. Lor le e indiferent cine stăpâneşte cu numele — (toată vremea cât adevăraţii stăpâni sunt ei.

Şi cu fiecare zi trecută, tot mai mult ne duu politicianii prinşi în mânile fiarei jidăneşti a cărei reţea s'a întins peste tot pământul.

Dar... parcă se aude ceva. Generalului Răşcanu înalt comisar al Guvernului în Bucovina! Nu vă speriaţi jidanilor. E totul o întârziere recompensă. Şi azi ca şi eri zi[illegible] recompensă. Şi azi ca şi eri. Politica cu corupţia ei. *Nu garantăm că şi mâine va fi tot ca şi azi. De aceasta să vă temeţi jidani.*

I. B.

R[illegible] „Viaţa Românească" No. [illegible] 1909

Articolul „Ilarie Chendi" publicat în No. 33 al ziarului nostru a fost publicat din eroare, el fiind destinat unei reviste literare.

Dăm aceasta în urma cererei autorului.

Epigrame

Colaboratorilor revistei „Frământul"

De vr'o patru uni s'a anunţat reapariţia revistei „FRĂMÂNTUL", de colaboratorii ei

Titlul, e foarte nimerit
(Cu'n suflu vag de poezie...)
„Pe străzi şi la tipografie
Vă **frământaţi** *necontenit...*

Han Dintel.

•

Directorului „Luptei Naţionale"

Aproape toţi cei care semnează articolele la „Lupta Naţională" sunt „doctori".

Atâţia doctori vi, şi farmacie;
Dar nici un medic. Căci de-ar fi,
Poate te-ar lecui,
De vechia ta **cleptomanie.**

Han Dintel.

Insemnările mele

Dorem fasol Popovici, ministru în guvernul „*ordinei, cinstei şi legalităţii*, nu vrea să se ţină de **ordinea** marelui său tătuc.

Doremifasolui vrea ca toţi să joace pe... gama sa. Necerându i-se voie (?) pentru numirea d-lui General Răşcanu ca comisar al Basarabiei şi Bucovinei, dumnealui s'a înfuriat şi umple aerul cu *note* stridente muzicale, eşind fără **cinste** din **legalitate....**

•

Nu totdeauna cugetătorii au dreptate. Astfel marele nostru Eminescu dacă ar trăi astăzi n'ar mai putea spune că

Vremea trece, vremea vine,
Toate-s vechi şi nouă toate

Căci „*ordinea, cinstea şi legalitatea*" pe vremea lui Ţepeş era **una** şi astăzi e cu totul alta....

•

Tot în această chestiune mai are dreptate şi domnul M[illegible] desminţind ceea ce spunea Alexandri ca „**Românul se naşte poet**":

In vremea vechiului buget
Românul se năştea poet.
Dar azi aproape matematic
Se naşte autor dramatic.

•

Un ziar străin se minuna de capacităţile noi sale de s[illegible] [illegible]. Dar şi [illegible] parlamentul român, s'ar (e) minuna şi mai mult.

a. cp.

In jurul unei noui Excelente

Monitorul oficial ne anunţă apariţia în rândul Excelenţelor a încă unuia, se zice „persecutat" până astăzi. Infine!.. Generalul Răşcanu va fi iarăşi Ministru.

Am scris în „Lancea" din 15 Martie 1926 — deci când nici nu erau Averescanii la putere — relativ la scrisoarea actualei Excelenţi adresată „Uniunei Evreilor Români". Era scrisoarea de dragoste adresată tuturor jidanilor a cărei încheiere suna aşa: „*asigurându-o de tot concursul şi de tot sprijinul meu*". Acestea când nu era la putere. S'ar zice „momeală" în vederea alegerilor. Cam nu este aşa pentrucă scria: *Puteţi face uz de această scrisoare cum veţi crede de cuviinţă.* Şi iscăleşte General Răşcanu. Jidanii nu uită şi nici nu cruţă. Admiţind prin absurd că scrisoarea e dată din prea mare gentileţă, totuşi jidanii vor folosi-o în apelurile lor. Şi apoi scrim mereu că ziarele jidăneşti ponegresc ţara cu informaţiuni tendenţioase asupra celor ce se petrec între cetăţenii români şi jidani. Dar ce poate spune această străinătate când un General român actual Ministru scrie că: „*In special turburările şi excesele cu caracter antisemit sunt cu totul condamnabile*". Rezultă că sunt acele excese. Ulterior de, s'au văzut la Cernăuţi, Chişinău, Cluj, Teleneşti etc. Dar cine le-a provocat? Să răspundă Excelenţa.

Şi totuşi nu acesta e scopul proces ci doar să amintim celor ce trag nădejdi că prin numirea Generalului Comisar al Guvernului în Basarabia şi Bucovina mâncate complectamente de jidani se vor schimba lucrurile. Noi refuzăm a crede că va face cel puţin o operă de dreptate în sensul revizuirei încetăţenirilor de dată recentă şi stârpirea cămătarilor şi jafului lor jidani. De fiecare dată i se va pune în faţă cuvintele-i: „*Asigurându-o de tot concursul şi de tot sprijinul meu*" (pe populaţia jidănească N.R.)

Să ne trăieşti D-le Ministru.

Taso.

Ajunge...

Am suferit destule umilinţi. Nu mai putem.

Abuzaţi de răbdarea noastră. Aşişderea ca şi de putere.

Cum!.. Monument «eroilor evrei»?!? Când au fost eroi ?! In ce timpuri ?! Şi în ce ţară?!?!

... Dar e clar... Monument «eroilor evrei» în Capitala României Mari. Liste de subscripţie la sate de «Uniunea evreilor... români.» Aprobate de Ministerul Ocrotirilor Sociale. Deci sub oblăduirea guvernului. Stimabilului şi onorabilului guvern. Şi a preotului Lupaş. Ministru Ocrotirilor...

Ajunge... Nu mai pălmuiţi demnitatea acestei ţări.

Monument! Cui? Vermi ei! Samsarilor! Codoşilor! Neguţătorilor de carne vie! Tuturor celor oploşiţi în zilele de grea cumpănă pe la părţile sedentare!?

In ţara în care Eminescu, Vasile Conta, Coşbuc, Caragiale şi mulţi alţii n'au un bust cumsecade, să se ridice monument trădătorilor?

Opriţi-vă. Zdrobiţi cinstea. V'o spunem din adâncul inimei.

Gândiţi-vă măcar la generaţia care vine. La copii voştri. La fărâma din trupul şi sufletul vostru.

Gândiţi-vă la ţara ce vă priveşte. Tristă. Resemnată. Stoică. Dar resemnarea, cloroformizarea energiei, nu va ţine mult.

Aduceţi-vă aminte... Anii de tristă obidă. Când revolta palpita în toate fibrele... Străini în propria noastră ţară.. Când jidovul ne biciuia. Cu ura teribilă a rasei semite.

Aduceţi-vă aminte...

«Monument eroilor evrei»... Dureroasă flagelare.

Ajunge...

De vreţi vom spune că alegerile au fost bune. Admirabile. Nici un oscior nu s'a crăntit. Nici un om n'a fost închis. Totul s'a petrecut în armonie. Păşind spre urne cetăţeanul se închina în sfere înalte.

Alegerile? Suflu suav de poezie. Imaculată. Dulce... Dulce ca un zaharache...

Ce mai doriţi??

Suntem în stare să spunem toate acestea. Dar nu lăsaţi să se rădice monumentul de puroi. Scârnav. Desgustător.

Să roşim noi de propria noastră mişeluină. Ţara însă să n'aibă nici o pată.

.. Iar dacă voi, guvernanţii acestei ţări, nu vreţi să vă opuneţi, ne vom opune noi. Fărâmă din trupul acestei ţări. Batjocorită de nemernici! A. COSMA

Cum sunt...

Erau altfel odinioară.

Astă-zi, au mai rămas unul, doi; reminescenţe vagi ale unui trecut, din frumuseţele căruia Majestatea Sa Cenzura—Timpul—nu a decolorat cu asupra condei, tot cuvântul, toată vlaga tinerească, pe care ne-au bine cuvântat-o ei.

Şi nu-i prea de mult, de când ei străluceau la catedră, nu în numele unor apostoli realişti, născuţi pentru vremuri tulburi, cum au strigat pelticii vremelnicilor ticăloase; nu, ei nu făceau parada vorbe; nu erau pedanţii vremurilor, erau doar simpli îndrumători ai noştri. Şi ei cu sfatul lor, zăgăzuiau avântul sincer şi nu-l lăsau să se irosească.

Era o tradiţie a muncii prin ei, îndrumătorii ai unei continuităţi sănătoase.

Era odată. Aşa începem şi noi; tot aşa cum glăsueşte la început orice poveste veche, veche. Dar, despre ceea ce vrem să spunem, nu-i prea de mult. A fost eri aşa. Astăzi e altfel.

Cei vechi s'au dus cu toţii. Şi ei au ilustrat nu în public, ci în sufletele noastre. Ne au lăsat în spirit bunul simţ şi ne-au învăţat a păstra demnitatea de Român. Sub imboldul lor, am prins durerea trudiţilor din câmpuri. Din cuvântul lor, s'a înfiripat înţelegerea despre tot ce i o ţară a ta şi mai cu seamă o ţară a noastră. Aşa au fost ei.

Unii au murit, alţii s'au dus chemaţi de alte ţinte şi s'au dus liniştiţi. Credeau în continuitate. Dar nu; ce-a fost prin suflete, au avut grija să sufle ei, cei noi. Şi sufletele sau pervertit. Nu mai e dorul de muncă. Totu i năruit. Nervii s'au tocit. Şi bâlbâitul pelticei, s'a târât până la o catedră din anul doi de curs superior. Tăcere. Acum e pe catedră. Vor face literatură. Prin nervul miopiei, se perindă Coşbuc. Şi vorbesc despre Coşbuc; domnul profesor declamă tare formula magică; „*Coşbuc speră în viitor*." Şi toţi dorm. A fost deajuns „speră" spus odată. Lecţia continuă şi elevii visează pe Coşbuc.

Şi acum destul. Aţi a somn, v'ajunge. Şi ca să iteze ască profesorul are tipicul lui, începe să numere silabele la versurile lui Coşbuc, care i se par schiope. A! stă,... a găsit încă unul! Are numai 7 silabe, nu opt cum are cel cu care rimează:

„Ţara 'vem şi noi sub soare"
Coşbuc

După ce numără bine, bine, declară misterios, celor din bănci ce se întindeau:

„Ţara vem" două silabe.

— D le profesor daţi-mi voie...

— Două Domnule şi te rog stai jos.

— D-le Profesor...

Cestor, condica!

Şi elevii tac. Fiecare mestecă line tot limba, ce nu vrea să se proptească în cerul gurei, ca la d-nul profesor de literatura românească.

Şi tu cetitor, înparţial, te miri cum se poate un aşa profesor la classa din cursul superior. Fii liniştit! I treabă întâi ce politică face savantul şi uşor înţelegi *cum sunt ei*. Şi cea ce vrem să spunem nu-i de mult. Eri a fost aşa. Astăzi e altfel.

Fl. Doinaru

Dominaţia jidănească

Scrim aceasta pentru Goi (creştini) mărginiţi ce nu văd fie de albeaţa... banilor, fie de prea multă lectură umanitaristă.

Foaiea murdăriei jidăneşti *„Renaşterea noastră"* din 1 Ianuarie 1927 spune:

Un evreu va deschide Senatul Ungar

In senatul Ungar intră ambii primi rabini ai Budapestei ca reprezentanţi ai comunitaţilor religioase evreeşti. Conform usului şedinţa de deschidere a Senatului e prezidată de cel mai în vârstă dintre senatori. Anul acesta va reveni primului rabin al Budapestei Reich care e în vrâstă de 88 ani.

*

A easta în Ungaria creştină. Mai departe:

Viitorul şef al liberalilor din Anglia

Cercurile politice engleze discută cu multă aprindere în jurul alegerei noului şef al partidului liberal. Doi candidaţi au sorţii de izbândă: *Sir Herbert Samuel* şi *Lordului Reading*. Partizanii lui Loyd George susţin pe Samuel...

Să clarificăm. Partidul liberal n'are şef. Candidează jidanul fost guvernator al Palestinei Samuel Herbert şi un altul a cărei naţionalitate n'o cunoaştem.

Admiţând că ese jidanul. Iată mâine prim ministru al Angliei pe Samuel. Adică cum ar fi pe limba noastră, mâine în fruntea partidului liberal desertorul Bubi Bercovits.

Şi goii nu pricep nimic.

La Bucureşti deputaţi jidani, la Atena deputaţi jidani, la Roma deputaţi jidani, la Budapesta va deschide Senatul jidani, la Petrograd stăpâni, la Londra asişderea dar să ne oprim pentrucă ar însemna să trecem toate ţările şi apoi şi cele de peste Oceane.

Şi goii nu văd.

Dă-Le Doamne ochi să vadă şi urechi să audă.

T.

Prietenii noştri care nu se găsesc trecuţi în listele electorale, să facă contestaţii judecătoriilor respective. Dacă în liste figurează jidani faliţi sau din cei neîncetăţeniţi încă, aveţi datoria ca să laceţi şi să susţineţi contestaţiile în contra lor. Aceasta numai până la 31 Ianuarie 1927. Nu uitaţi.

MIZERII

I-am văzut pe amândoi.

Unul, cu faţa rotundă ca un dovleac turcesc, cu un zâmbet de omenească îngânfare, în colţul buzelor subţiate în semn de dispreţ, plin la trup, îmbrăcat, din cap până în picioare, cu blănuri. Se dădea jos din maşină.

Celălalt, tras la faţă ca moaştele unui sfânt, slab la trup, cu mânicile la haină până în vârful degetelor, zâmbind dureros cobora scările primăriei.

Nu ştiu ce avea, dar tremura îngrozitor. Il răsbise vântul prin hainele de doc.

Aşa i-am văzut pe amândoi cel dintâiu proprietar, mare industriaş, avocatul statului într'un proces de milioane, acţionar la Banca Naţională, deputatul judeţului etc. etc...

Al doilea, client veşnic pe datorie al băcanului, cismarului şi croitorului mahalalei. Dar pe lângă toate acestea are un titlu de noblețe: *funcţionar al statului*.

S'a oprit în loc prostit şi cască gura la maşina şi la cel ce scoboară din ea, îmbrăcat par'că ar sosi dintr'o expediţie polară, vine spre dânsul, face un pas înainte apoi, în faţa lui, din zăpăceală face unul la dreapta, doi la stânga, până când exclamă enervat:

- Dar nu te dai la oparte, domnule?

Celălalt ruşinat, plecând ochii în jos, se dă la o parte din drumul domnului deputat.

Domnul deputat, mai încolo, pe margina trotuarului, radios, sărută mâna unei tinere cuconiţe. I s'a întins blana în spate pe grăsimea îngroşată din belşug de stă să plesnească.

Funcţionarul îl urmăreşte o clipă, cu ochii îmbătaţi de o bucurie prostească, ca şi cum el ar fi în pielea domnului deputat. Apoi, un val de vânt îi umflă surtucul şi deşteptat din contemplare, oftează din greu. Se uită cu jale la ghete, apoi la vitrina din faţa lui şi porneşte sgribulit spre casă.

— Ei, domnule, vremuri, vremuri rele, n'ai ce-i face...

— Vremuri rele, hai? Las'că aşa vă trebuie. Ne luăm toţi după carul cu stele. Stea ne-a trebuit, la stele să ne uităm acum!

— Hai las-o şi dumneata, că n'o fi chiar cum zici.

— Ce n'o fi? Ce n'o fi? Nu vezi, domnule, funcţionarii s'au zăpăcit de mizerie, viaţa s'a scumpit grozav, lumea toată ne înjură.

E vreme de tratate cu Italia, de funeralii naţionale unui Porcu, de pertractări contra liberalilor şi de fel de fel de dracovenii. când am ajuns de ne omorâm unul pe altul? Nu vezi, crime, peste crime, în toate colţurile ţărei. Fraude la C. F. R., fraude la poştă, la cutare minister, la cutare instituţie. A murit viaţa cinstită în România. Şi de se găseşte vre-unul să ridice capul sus, să le arăte relele, îl trimete la balamuc.

Aşa vorbeau, în faţa unui pahar de proţiriu. Amândoi erau averescani. Unul diurnist în funcţie, adică în leafă, avea de ce să fie mulţumit. Celălat, diurnist în pensie, adică funcţionar cu leafă fixă; rămas pe dinafară şi pentru acesta tună şi fulgeră contra lor puternic.

In rezumat: oglinda celor două tabere de averescani, mulţumiţi şi nemulţumiţi.

In fierbinţeala discuţiei lor, lucră ca martor pe un biet om, ce sta lângă fereastra birtului, la o masă, dinainte c'un miliţel şi un ciocan de rachiu. Acesta ţot mereu deschidea gura pentru ca să răspundă celor ce-l întrebau. Şi tot mereu mormăia.

— Sigur,... da, da... tocmai aşa... când unuia, când altuia.

Şi în aprinderea lor, cei doi nu observaseră că „omul imparţial", pe care fiecare îl luau de martor, le dădea dreptate la amândoi rând pe rând, adresându-le „sigur" lui, cu toată convingerea.

Mulţumitul şi nemulţumitul se certau înainte „omul imparţial" reflecta asupra stărei lui: îi trebuesc haine, băcanul nu mai dă pe datorie, copiii n'aveau încă încrurile pentru şcoală, nevestei îi trebuiesc ghete, soacrei...

— Spune, domnule, dumneata, care judeci cinstit, dacă mai e de trăit cu aşa hoţii, strigă nemulţumitul.

— Sigur... răspunse acesta automat. Şi iarăş începu să se gândească:

— Soacrei...

Horia Focşani

Aducem la cunoştinţă celor ce doresc calendare de ale „Spadei", că mai avem încă câteva sute. In schimbul a 3 lei are ziar şi calendar.

Moise Schwartz

Călăul din Jud. R.-Sărat

Intr'un număr din anul trecut, am făcut cunoscut publicului, cum a scăpat de năpă ca jidovească care s'a înfipt aici în judeţ prin mijloace, ce numai lipsa de o conştiinţă poate să le întrebuinţeze.

Lepra din R. Sărat e jidanul, M. Schwartz, care după ce s'a înfipt în pădurea veche şi cinstitei familii româneşti Suţu, prin minciunea administratorului şi a luat pădurea cu te miri ce şi precupeţind acum lemnul pădurei cu o furie necunoscută încă, nu se mulţumeşte cu atâta, ci şi bate joc şi de bieţii săteni, nevoiaşi, ce-i cară lemnele cu cotigaru, din cine ştie ce râpă, pentru o plată de râs.

Aşa, tocmai în ziua de 4 Ianuarie, ajunul Sf. Boboteze, bătând lângă Mânăstirea Rogozu, vre-o 8 oameni nevinovaţi, pentru motivul că nu-l aşteptaseră pe dumnealui până când s'o scula şi că intraseră prea de noapte în pădure.

Jidanul presupunând—să motivăm—că ţăranii au intrat de dimineaţă în pădure cu gândul, ca să-l pungăsească. Aceasta nu-i cât de puţin adevărat, căci alt drum afară de cel ce duce pela porţile lui nu este, ca să ducă afară din pădure.

Dăm şi numelele câtorva din cei bătuţi până ce au picat jos: Panlazi Guţu, Costică As. Paraschiv, Mitică Ceocea, Petre Stănescu, Aristide Bagzaru, Ghiţă Popovici. După unii oameni, jidanul are obiceiul ca în toată ziua să „ciocănească" pe câte cineva. Iar de bulit împotriva tuturor sfinţilor şi bisericii creştine ar trebui să fii prea nesimţitor ca numai să ţi se sdruncine carnea când l-ai auzi.

I. Milcovarie.

N. B. D. Milcovarie corespondentul nostru din Slobozia, ne înştiinţează că în numărul viitor, va reveni cu amănunte şi mai ciudate, relativ la persecuţia de către acest jidan, a maicelor din sf. mânăstire Rogozu.

Rep.

Procedee

In ziazul *«Dimineaţa»* Anul XXII No 7210 — Mercuri 22 Decembrie 1926— drept articol de fond, se resfaţă sub titlu *«Acordarea amnistiei e o datorie creştinească»* un articolaş în care autorul—posibil că e de rit mozaic—se îmbată de cuvintele: iertaţi celor ce au greşit; iubiţi pe aproapele vostru. Să nu vă mire... E noua doctrina a «Dimineţei» (vorba vine).

Noi nu vom întreba care e «datoria semită». Nu. Căci s'ar putea să se supere cei de la Liga Naţiunilor.

Vom face însă numai o paralelă:

«Socialismul» Anul XX No. 18—1 Mai 1926—număr ceva mai târziu confiscat, îndemna pe muncitori—«tovarăşi» de.. să ceară printre altele: **Amnistia generală imediată politică şi militară, eliberarea lui Bujor** etc.

Aţi notat bine. *Acestea au fost scrise într'un ziar ce a fost confiscat.* Exact ce scrie «Dimineaţa» sub o formă deghizată—datoria creştină (!).

O simplă deosebire. Pe când «Socialismul» a fost confiscat, «Dimineaţa», nu.

Comunitate de idei, contra cărora acelaş guvern nu procedeaza la fel.

Nicolae Nour.

Achitaţi abonamentul. E singurul isvor de existenţă al ziarului.

Acelaş neruşinat

O SFIDARE

Intâiu mă simt dator a da explicaţie celor ce nu înţeleg rostul unei polemici dacă polemică se poate numi executarea hoţului prins cu mâna în buzunar—între două ziare creştine.

Să fim bine clarificaţi.

Insuşi «Lupta Naţională» No. 10 Anul III a scris cu litere grase:

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar şi în **românul necinstit** şi înstrăinat."

Imi rezerv dreptul de a trata într'un număr viitor necesitatea aplicărei în întregime, fără nici o cruţare, a acestei formule, aceasta pentru încununarea cu succes a luptei noastre.

Am scris încă din 1925 chiar în «Lupta Naţională» Anul III No. 13 pe vremea când nu ştieam cu cine «am de a face,» că deviza noastră nu poate fi de cât: „Să ne curăţim pentruca să putem curăţi" Vorbiam însă de «frânghie» în casa lui Gh. Dimitriu Serea.

Şi cu acestea spuse cred că am satisfăcut pe cei cari nu înţelegeau pentru ce scutur de guler pe licheaua ce mai are şi neobrăzarea de a pune pe ziar «Svastica».

Pentru hoţi nu cunosc de cât stâlpul! Când am dovada, nu scapă neînfierat. Şi pe acest neisprăvit *—deşi are atârnat în coadă «Serea» l-am prins cu mâna în buzunar. Il asvârl ca pe o otreapă. Să-l judece opinia publică care a fost în mod sistematic indusă în eroare şi pe răspunderea căreia va trăi de azi înainte.*

Invinuit de plagiare *—şi dacă nu intervenea răspunsul insolent din numărul trecut dovedeam mocirla în care se bălăceşte—acest mizerabil hoţ, cu un cinism revoltător* răspunde tot printr'un **plagiat.**

Aceasta mă dispensează de orice comentariu şi-l aşează pe «celebrul» Serea în rândul inconştienţilor şi iresponsabililor. Să răspundă la învinuirea de plagiat tot printr'un plagiat, dovedeşte complectamente gradul de dezechilibru mintal, în care se află directorul «Luptei Naţionale».

S'a făcut dovada incapabilităţei lui de-a scri două rânduri. Chiar atunci când s'a simţit «calomniat» *răspunsul nu putea fi de cât furat.*

O broşură veche (1916) mi se pare chiar confiscată la apariţie i-a dat posibilitatea să răspundă, convins că cel puţin de data aceasta nu-l vom prinde.

Dar să dovedim.

„Lupta Naţionala" din Ianuarie 1927

: . . . .

Frazele lăbărţate, cuvintele „dulcege" şi răsuflate de duh *ale d-lui I. Blanariu, fără îndoială că au* fost savurate *de cei câţi-va cetitori ai foaiei de scandal* cu o fanatică avidiiate. *(Sic).*

In profunda sa naivitate şi admirabila sa miopie intelectuală, *«eminentul» redactor, director etc. al «Spadei» nu-şi dă seama că este imposibil că pe lângă o gazetă careşi aduce existenţa de azi pe mâine să-şi mai ducă viaţa un singur individ.*

Articolul „Spadei" emoţionant de indignare şi revoltă, *împotriva «necinstei» noastre şi* **a mea în special** *cu care a cucerit şi exaltat* **(Sic)** *imaginaţia cetitorului onest şi lesne impresionabil n'a fost inspirat* de cât de groază că falimentul moral pe care-l au, li il va aduce şi pe cel alalt real, scăderea tirajului.

Deci interese de tarabă.

Indignarea nesinceră împotriva dreptăţei ultragiate, îi este un interes josnic şi ticălos.

De altfel cele două coloane (pe care dacă le-aşi ceti ar trebui să ieau lămâie) nu sunt de cât o obişnuită beltea servită bilunar, *o parodie mediocră repetată fără suflet şi fără credinţă.*

Un parazit social gazetarul de

Horia Stâncă

. . . .

Frazele lăbărţate, cuvintele dulcege şi răsuflate de duh, sunt savurate cu o fanatică aviditate. (pag 12).

. . . .

In profunda sa naivitate şi admirabila sa miopie intelectuală (pag. 13).

. . . .

Un articol emoţionant de indignare şi revoltă . . . . .

. . . .

care cucereşte şi exaltează sufletul şi imaginaţia cititorului onest şi lesne impresionabil, n'a fost, de fapt, inspirat gazetarului de un sincer sentiment de *indignare împotriva adevărului* şi *dreptăţei ultragiate,* ci de un interes cu totul altul, *meschin şi ticălos. Indignarea* gazetarului este *nesinceră,* frazele lui cele mai violente sunt *o parodie mediocră repetată,* când se iveşte prilejul, *fără suflet şi fără credinţă* (pag. 13).

A furat. De unde? Din cartea ce-l oglindea perfect portretul lui: *parazit social.* Titlu sugestiv. Un parazit social de Horia Stâncă (jidan). Iată-l din nou plagiind. Şi încă un jidan! Quod erat demonstrandum (ceia ce era de demonstrat).

Cu el am terminat. Imi scapă numele, celui ce a scris: *«Dacă te lupţi cu murdăria fie că o învingi fie că te învinge tot te-ai murdărit»*, şi pentru a scăpa mai puţin, termin.

Mi-a mai rămas un cuvânt pentru colaboratorii lui, dacă sunt. Le convine să stea alături de licheaua inconştientă Dimitriu Serea !? Dacă nu, ce fac!

I. Bălnariu

Jubileul celor trei

O reclamă într'un ziar.

O sfidare pentru cei în care mai sclipeşte conştiinţa.

Jubileu de 50 de **ani** a băncii Berkovits. Jubileul Shylock-ului modern. Cu mâna grasună. Unsuroasă. Conrupătoare. Cu ochiul şiret. Pui din stră-vechea moştenire: cu lucivita grăunţoasă. Şi în toată înfăţişarea ceva desgustător. Ca un cadavru în putrefacţie. Ca o latrină ambulantă. Plină de excrementele secolelor. Conrupte. Destrăbălate.

Jubileul materialismului. Desmăţat. Desgustător. Acoperit cu haina ipocriziei. Pă fumat. Cu miros de cocotă. „50 de ani de muncă"=50 de ani de hoţie. De cămătărie o dinară. De codoşlâc.

Dela zarafia lui Loebel Berkovits la societatea anonimă L. Berkovitz. Un salt gigantic:

Primul—Loebel—venit cu o cioară'o băţ. Urmaşii, cu **două miliarde.**

«După terminarea răsboiului mondial, Banca Berkovitz, îşi continuă menirea ei, prin contribuţia ce oferă operei de refacere a economiei naţionale.» Aşa găsueşte reclama. Adică! Prin ţ usicarea fiscului cu milioane.

Şi această bancă n'are capital ne reclamă decât de 150 milione lei hâ ţie, Chiar acum când revizuirea impunerilor se face!

Sfidare...

Sfidare ca şi aceea a lui Alexandru Constantinescu: *«Am fost drept, bun, milos şi cinstit».*

Aceasta bancă a cumpărat majoritate din acţiunile băncii Naţionale. Şi totuşi capitalul e numai de 150 milioane lei după cum cu puţin timp mai înainte era numai de un milion.

Noi, credem că în România tot mai sunt oameni cinstiţi. Şi o fărâmă de conştiinţă.

Deci aşteptăm revizuirea. Rezultatul anchetei.

Nicolae Mogrea

Un Focşănean

Recitit-am zilele trecute cei câţiva paraziţi a lui Vlahuţă şi m'a izbit asemănarea lor cu un *tip* focşănean. De aceea am spicuit din cei 6 paraziţi „calităţile" d-lui în chestie...

„Inalt, elegant şi pururea zâmbitor. Zice că-i jurnalist. Il găseşti (pe străzile Focşanului) între orele 5—7 postmeridiane: E bun prieten cu toţi oamenii zilei.

Când merge pe stradă se uită prin vitrine, şi se admiră dela bordurile cilindrului până'n vârful ghetelor.

E totdeauna de părerea ta. Când zâmbeşti se tăvăleşte de râs; când oftezi, îl îneacă plânsul.

De profesie „flaneur". Insinuant, linguşitor şi totdeauna bine îmbrăcat —deci introdus în lumea bună. A citit... orice carte, numai că nu-l prea ajută memoria, altfel ţi-ar spune numaidecât şi de cine era scrisă, şi ce cuprins avea...

Ii trece prin mână (câteva) mii de franci pe lună. Nu ştie singur nici de unde vin, nici unde se duc.

Altfel e băiat bun: astă vară când l'a prins (unul) c'o mică escrocherie, el nu s'a supărat de loc... a început să râdă: voise să fac'o farsă..

— Cam acestea sunt calităţile d-lui în chestie.

Sixt

N. B. Cuvintele ce se găsesc în paranteze sunt înlocuiri ale celor din volumul lui Vlahuţă. Să nu se creadă că am vrut să corectăm pe Vlahuţă... Erau unele cuvinte care nu se potriveau cu... tipul nostru.

Cetiţi şi Răspândiţi ziarul „SPADA"

Părerea unui cititor

În chestia ultimului plagiat făptuit de d. Dumitru Serea „student", Director" etc.

Eu nu acuz pe domnul Serea
— June mode n-a plagiat;
De vină-i numai autorul
Că n'a pus carte sub lăcat.

un cititor

Cărţi - Reviste - Ziare....

Ionel Teodoreanu - „La Medeleni"

Acum câţiva ani — în 1923 dacă nu mă 'nşel — a apărut primul volum a lui Ionel Teodoreanu: *Uliţa copilăriei*.

Un autor nou ce ne aducea un mănunchiu de nuvele. O operă plină de poezie. Pagini duioase, proză suavă, pe care ochii alergau nesăţioşi, şi sufletul râdea ca soarele după ploaie. Ceva frumos, care promitea mult. Ş'ntradevăr, aşteptările n'au fost în zadar.

Acum câteva luni vitrinele librăriilor au fost împodobite cu-o altă carte. Volumul I din romanul LA MEDELENI: HOTARUL NESTATORNIC.

E romanul copilăriei.. *Olguţa, Monica şi Dănuţ*; *Doamna Deleanu, Domnul Deleanu şi Herr Direktor*; *Moş Gheorghe*. Tipuri prinse atât de bine.. Atât de bine că-ţi dau impresia frumosului perfect. Cam departe însă, de realitate.

Şi-acum volumul al II-lea: DRUMURI. Romanul adolescenţii. Eroii au *crescut*. Sunt mai *reali*.. Dănuţ e *băeţandru* Licean la Lazăr iubeşte pe Adina. Adina ce-l răscoleşte, îi îmbătă sufletul şi trupul. Fetiţa aceea mică, — ce e totuşi domnişoara Adina Stephano — întâlnită la patinaj, cu care râde şi plânge. Din cauza căreia se frământă. O iubire ce seamănă cu marea: când lin, neundulat, măcar de o boare de vânt când furtunoasă, cu talazuri ameninţătoare. Adina pe care o pare şeste odată cu vacanţa, a cărei amintire vrea s'o şteargă cu Ioana Pulla cu Rodica. Adina, devenită Adia, cu care plânge în ultimile file ale romanului şi-a cărei icoane e, pentru totdeauna îngropată, înlocuită de Monica.

Olguţa e aceeaş. Plină de vervă, de ironie... Olguţa e „sufletul" Medelenilor. Dănuţ copil pentru ca e Bultea, apoi ca licean Metatorel, Benjamin; Monica e Melizanda; Puiu, Cuţulacni.

Pagini pe care le citeşti râzând şi plângând cu eroii. Pagini duioase pline de acel suflu caracteristic operei lui Ionel Teodoreanu.

Dar opera aceasta de „proporţii uriaşe" nu se poate înşirui în câteva rânduri. Deci cel ce poate să o citească, să o citească şi să o înţeleagă.

Ilan.

•

„*Numerus clausus literar*" — E cam mult de atunci. Dar decât niciodată, mai bine mai târziu.

„Curierul Israelit" cu data de 1 August 1925 prin pana d. Gabriel(!) Schäffer, scria sub titlu de mai sus despre „Antologia poeţilor de azi" de d. I. Pillat şi Perpessicius.

Dumnealui era foarte indignat că autorii n'au găsit de cuviinţă să pună în antologie şi pe Emil Dorian (Mefisto şi cu bahamul i-o fi cunoscut numele cev rel).

D. Schäffer scria printre altele: „*Dacă am lăsa de o parte volumele lui Dorian şi ne-am opri numai la „Cântecele pentru Lelioara", am întreba cine a mai scris în româneşte versuri atât de măiestre pe urmul MINIATURILOR de tinguire şi sentimente din lumea celor mici mici de tot? Poate (observaţi poate. N. A.) Elena Farago şi Em. Bucuţa...*"

Ne dă apoi d. Scarăffer un „*model*" de poezie a *strălucitului* Emil Dorian, din care noi dăm cititorilor noştri o strofă spre a nu le irita nervii:

Te ţine banica scurtă
In mânuţa ei cea slabă
Şi pe spate şi pe burtă
Şi păreai şi tu o babă.

Aţi citit.. Copil să pară babă.. Aşa minunăţie acum auzim. Ori ce banică să ţină nepoţelul „*şi pe spate şi pe burtă*" şi n'o să-l transforme într'o babă. Imposibil. Chiar dacă va fi ţinut în braţe de banica d-lui Dorian.. Dar de expresia poetic „*burtă*" ce mai ziceţi?!

Observaţi d-lor Pillat şi Perpessicius în volumul viitor să nu lipsească Emil; Dorian Burtă l-.

b.

ADEVAR ŞI MINCIUNA

LA NOI

„*Universul*" din 13 Ianuarie a. c. scrie sub:

Acţiunea antiromânească a evreilor stabiliţi în Basarabia.

. . . .

Intr'o zi de peronul staţiei Călăraşi pe înserate un grup de tineri evrei atacă pe impiegatul de mişcare Stefan Curca.

Ei se năpustesc asupra lui, *îl trântesc jos, iar unul cu boxul îi rupe buza şi limba* şi apoi lăsându-l în nesimţire, o iau la fugă.

Agresorii au fost indentificaţi: Abram Gleiman, Aron Schghin, Iosef Sofier şi Luizer Paghis, toţi între 16—19 ani şi *fac parte din organizaţia evreiască sionistă „Hehalut"* . . . .

La Bălţi numeroşi cârciumari evrei din jurul oborului de vite au pornit o adevărată ofensivă de *jecmănire* a ţărănimei prin următoarele metode:

Cu ajutorul femeilor de moravuri uşoare, ei au ademenit pe harnicii moldoveni ţărani veniţi la târg pentru cumpărături sau alte trebuşi, aducându-i în cârciumile lor.

Aci servindu-le băuturi amestecate cu *stupefiante*, îi reduc la nesimţire şi apoi în complicitate cu pungaşi de buzunare *îi jefuesc de tot avutul lor*.

Ţăranul jefuit este scos afară din cârciumă şi aruncat în noroiu sub un gard.

Târziu de tot victima se trezeşte constată realitatea tristă şi se adresează poliţiei care începe cercetările . . . .

Cercetaţi la toate instanţele judecătoreşti din Basarabia şi veţi constata următoarele: În majoritatea covârşitoare a proceselor de ultraj aduse autorităţilor în exerciţiul funcţiunei lor figurează ca inculpaţi evreii.

Aproape toate reclamaţiile contra autorităţilor pentru abuzuri sau luări de mită sunt făcute de evrei.

. . . .

IN STRĂINĂTATE

„*Universul*" din 12 Ianuarie a. c. scrie sub:

Pogromurile (?) din România.

Organul partidului parlamentar evreesc din Polonia „Nasz Przegląd" anunţă că partidul *sionist* Hitachdut din Lodz a ţinut o adunare de protest împotriva „*pogromurilor*" (omorâre jidanilor N. R.) din România. După discursul deputatului Lewinson a luat cuvântul d-rul Eienberg şi cantorul Swidg. Printr'o moţiune protestează împotriva pogromurilor şi se apelează la Societatea Naţiunilor pentru a solicita intervenţia.

Acelaş ziar anunţă că în numele a 500 de studenţi evrei din Polonia „Uniunea Studenţilor evrei" protestează împotriva tratamentului la care sunt supuşi în Universităţile româneşti coreligionarii din România.

Deasemenea ziarul publică o telegramă din New-York care rezumă desbaterile comitetului *evreu american*. La această conferinţă au fost invitaţi şi membrii evrei ai congresului.

Louis Marshall a ţinut un discurs aspru contra exceselor antievreeşti din România în sinagoga „Emanuel". Marshall a amintit de protestul pe care l-a trimis României ministrul american John Hays în numele Statelor Unite. România uită că a fost ea însăşi persecutată şi că şi-a obţinut *independenţa datorită lui Disraeli* (N. R. jidan).

Acelaş ziar anunţă că Liga Naţiunilor şi guvernul englez sunt sesizate de un protest în acelaş sens al Comunităţei evreeşti din Ierusalim.

Toate aceste ştiri de natură a creia o atmosferă defavorabilă României au apărut exclusiv în ziarul partidului parlamentar evreesc.

Se poate vedea cum informează jidanii străinătatea din comparativele informaţiuni.

Facem apel pe toţi cititorii săteni să răstălmăcească articolul asupra situaţiei din Basarabia. Nu va trebui să se gândească mult şi vor găsi şi la noi cazuri analoage. Deci nu le rămâne decât ca în *prăvăliile jidăneşti să nu calce.*

Sp.

Informaţiuni

Anunţăm abonaţilor noştri că i s'a dat delegaţiunea de a încasa abonamentele D-lui Hristudor Dimitriu, posedând în acelaş timp şi carnetul de legitimaţie pe care-l poate arăta la cerere.

Rugăm, deci, abonaţii să achite abonamentul răspunzând cel puţin acum repetatelor noastre apeluri.

•

Pentru cei de bună credinţă avem câteva cuvinte relativ la insinuările impertinentului G. Dimitriu Serea că articolul „Basarabia sub Israel" e luat din „Solidaritatea Creştină" semnat Dr. C. Popa deci nu poate fi şi a-l D-lui I. Blănariu din care ar rezulta deci că eu l-am plagiat; spun totuşi Articolul **„Un colţ din Basarabia sub Israel"** *e al meu publicat în „Lancea" din 4 Iulie 1926. L-am găsit furat în „Solidaritatea Creştină" din 21 Noembrie a.c. apoi în „Lupta Naţională" din 5 Decembrie a. c. D-şi articolele subsemnatului „nu se citesc nici de împărese". Totuşi le-au furat. Impertinentă canalie.*

I. B.

•

Cerem scuză cititorilor că suntem nevoiţi din când în când să le servim articole străine de lupta noastră. Să nu uite însă că toate relele de la ai noştri se trag. Canaliile perverse ce-au ca deviză: **„Banul nu miroasă"**, *ne-au adus în halul de astăzi.*

Nu vom cruţa pe nimeni dar imediat ce-avem **dovada.** *Asta pentru ca să se ştie.*

•

In numărul trecut al ziarului am publicat relatarea „Universului" relativ la aprobarea cererei jidanilor de a fi scutiţi Sâmbăta să scrie în Şcolile Statului. Ministrul a confirmat cele publicate.

Intrebăm pe Ministru Petrovici dacă ne poate arăta o singură ţară *creştină* (*afară de Rusia*) *în care se aplică dispoziţii analoage cu cele luate de D-sa?!*

Şi când ne gândim că în Focşani sunt institutori care spre ruşinea lor, *predau Duminica cursuri la şcolile jidăneşti iar Sâmbăta au „Sabas"!* Oameni lipsiţi de orice simţ de demnitate. Slugi nemernice. Dacă talmudul scrie pentru jidani că în zi de „*Sabat*" nici animalul să nu lucreze, apoi în ziua Domnului animalul — om (goim) ca a apus la jidani. Ruşine celor ce vând munca lor în ziua când în faţa altarelor se ridică rugi lui Dumnezeu.

Ne-e scârbă să le pomenim numele acestor „luminători" ai neamului românesc.

•

Proectul de strangulare a libertăţei presei s'a confecţionat. Deşi protestează toţi cei în măsură, totuşi suntem siguri că dacă guvernul vrea ca legea să treacă nemodificată, va trece-o.

Câte legi n'au fost votate! Dar fără nici o exagerare, câţi deputaţi au ştiut ce au votat. Un parlament confecţionat după voinţa guvernului nu poate face decât ceia ce-i ordonă stăpânul. Şi legea va trece.

•

Am scris în numărul trecut despre operaţiile jidanului Naumescu-Neuman directorul proprietar al ziarului „Gazeta Capitalei". Am omis să spunem că abonamentul la acest ziar fantomă ce apare când la Arad, când la Oradea-Mare, când la Focşani, când în Iaşi dar peste 10 titlul rămâne „Gazeta Capitalei", e numai de 1000 lei. Se găseşte în anul al VII lea la numărul 103. Deci admiţând că a putut întâlni buna credinţă a unui singur abonat făcând pe şapte ani, şapte mii de lei, înseamnă că a plătit numărul cu nici mai mult nici mai puţin de 18 lei. Şi putea să se opună când jidanul escroc vine cu autorizaţie în regulă dela Ministrul de interne şi dela autorităţile militare şi abonatul e funcţionar!?

Se operează curat ca'n Codrul Vlăsiei.

•

O văzurăm şi pe asta. Şcoala Comercială din Bucureşti nu va examina Sâmbătă în schimb examenele s'au fixat Duminică. S'a făcut aceasta în urma intervenţiei rabinilor la Ministrul lor pentru-că al vostru nu poate fi.

Şi oare mult are de stat Dl. Petrovici în fruntea Ministerului instrucţiei! Luaţi măsuri din vreme excelenţă ca de „Purim" să se dea vacanţă şcolarilor să poată umbla după „Gugli". Pe când ordinul.

•

La Suleni un voinic luptător al Ligei tânărul Ţurcanu a fost împuşcat de jandarmi pe când vindea ziarele Ligei. A căzut la autorităţi. Astăzi zace la Spitalul Sf. Spiridon, Iaşi. Sigur vor fi anchetaţi. Dar la urmă nu se va pedepsi pentru că lipsesc... vinovaţi, ci asta când nu se va scoate vinovat tot p. Ţurcanu.

Tip. „Viaţa Românească". — 141